

ЕНЕРГИЈА

КОЛУБАРА

број 74 // јануар 2024.

ISSN 2560-5143

■ Остварени планови на ПК „Тамнава-Западно поље“

Најбољи Други БТО систем

www.eps.rs

Све информације на једном месту

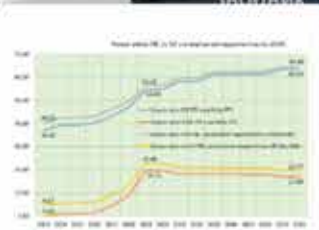
ЕПС ИНФО

Скенирај QR код

<https://energija>

Зелени бум ЕПС-а до 2038. године

Нови зелени метарзи стављени су на одређене „Електроенерџи Србије“ и то патернује Зелени пут ЕПС-а, документ који обједињује најважније инвестиционе пројекте у области обновљивих извора. Базна енерџија из угла је стварност и одражава наше електроенерџијског сектора, али на трази декарбонизације.

Садржај

04

из епс групе

„ЕПС Снабдевање“ увело стандард 9001:2015
Алат за бољу сарадњу са купцима

08

актуелно

Трећи БТО систем ради завршну северну косину Поља „Е“
Степеник по степеник за стабилну „кућу“

10

Постројење за прераду, оплемењивање и транспорт угља
Модернизацијом до боље ефикасности

14

Површински коп Поље „Г“
Рад у отежаним условима

15

Зимска служба погона „Помоћна механизација“
И без сметова посла преко главе

17

Заокружена још једна лепа колубарска прича
Истински посвећен струци

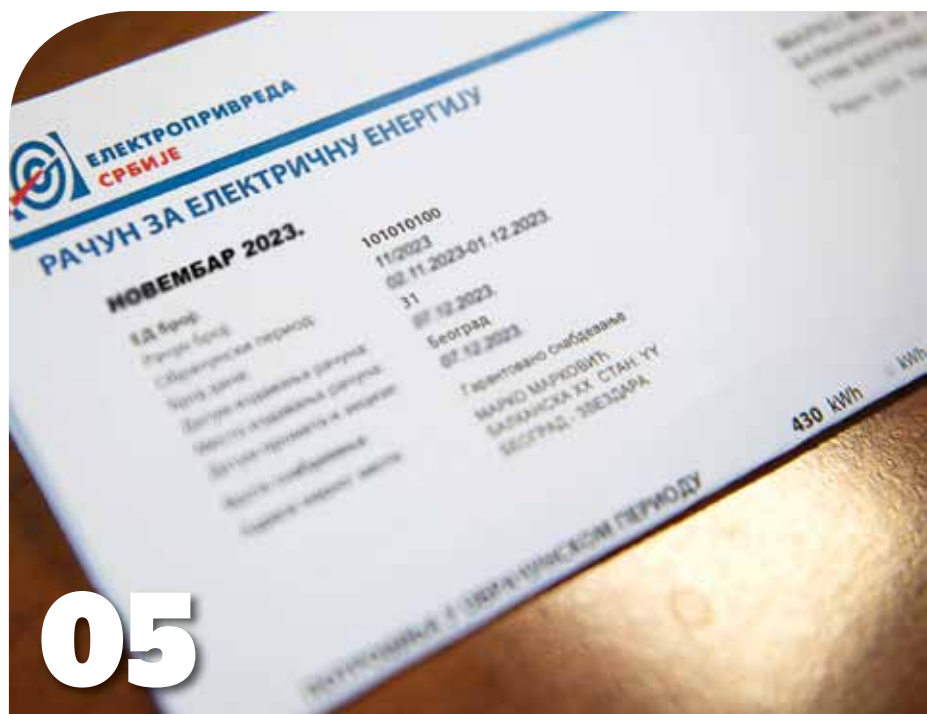
локални мозаик

18

ПУЛС театар добио неколико признања критичара
„Расветљавање...“ публике скривене у мраку

21

Модерна галерија
Преглед лазаревачке ликовне сцене

05

ЕПС продужио рок доспећа рачуна за новембар

Попуст од пет одсто до 29. јануара

06

Остварени планови на ПК „Тамнава-Западно поље“

Најбољи Други БТО систем

08

Како су се некад прослављале Нове године у „Колубари“

Песма нас је одржала

импресум

ЕНЕРГИЈА
КОЛУБАРА

ИЗДАВАЧ: ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ АД, Балканска 13, Београд
ЧАСОПИС ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО

В. Д. ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА: Душан Живковић, ДИРЕКТОР СЕКТОРА ЗА ОДНОСЕ С ЈАВНОШЋУ: Тања Крстонијевић,
РУКОВОДИЛАЦ СЛУЖБЕ ЗА ОДНОСЕ С ЈАВНОШЋУ: Наталија Живковић, ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК: Ана Павловић,
ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК: Милош Павловић, УРЕДНИК ФОТОГРАФИЈЕ: Милан Цвијетић,
АДРЕСА РЕДАКЦИЈЕ: Карађорђева 37, 11550 Лазаревац, ТЕЛЕФОНИ: 011 735 5086, 735 5089, Е-МАИЛ: redakcija@rbkolubara.rs, WEB SITE: www.rbkolubara.rs,
НАСЛОВНА СТРАНА: Милан Цвијетић, ЛОГОТИП: Милош Павловић, ШТАМПА: Три „О“ д.о.о. Аранђеловац, ТИРАЖ: 3.500
Први број листа РБ „Колубара“, под називом „КОЛУБАРА“, изашао је из штампе 24. септембра 1960. године. Од 15. новембра 2017. носи назив „ЕПС ЕНЕРГИЈА КОЛУБАРА“

Алат за бољу сарадњу са купцима

Угранку „ЕПС Снабдевање“ уведен је стандард ISO 9001:2015, чијом применом ће бити усаглашене процедуре за више од три милиона купаца на територији Србије. Циљ увођења овог стандарда је да сваки запослени који ради на шалтеру поступа на исти начин, имајући у виду да је „ЕПС Снабдевање“

једини огранак у ЕПС-у који послује у непосредном контакту са купцима електричне енергије. Из угла купца, то значи да се послује на једнозначан начин и да сви купци, на пример, треба да прибаве иста документа за закључење уговора и подношење захтева.

Огранак „ЕПС Снабдевање“ је током усклађивања свог

пословања са захтевима стандарда ISO 9001:2015 система менаџмента квалитетом, у своја документа уградио корпоративна правила и применио корпоративна документа ИМС, те се у потпуности усагласио за захтевима Управе ЕПС АД.

Запослени у Сектору за опште послове, ИМС и безбедност и здравље на раду прошли су

бројне интерне обуке, како би се упознали са захтевима стандарда и процесима који се одвијају у „ЕПС Снабдевању“ и припремили за сертификацију. Сертификациона кућа SGS спровела је екстерну проверу, а сертификат је издат 2. новембра.

– Ови стандарди уређују све – начин комуникације између самог менаџмента, као и између менаџмента и запослених и клијената. За „ЕПС Снабдевање“ то је посебно важно јер су наши клијенти управо наши купци – каже Маријана Иванишевић, директор Сектора за опште послове „ЕПС Снабдевања“.

Континуитет пословања остварује се применом PDCA циклуса – планирај, уради, провери, делуј. Циклус се спроводи најмање једном годишње и може да се примени у свим процесима и свим системима.

З. Бадњевић

■ Производња угља и откривке у Огранку „ТЕ-КО Костолац“

Рударски део Огранка „ТЕ-КО Костолац“ спреман је за остварење планираних активности у 2024. години, каже Горан Хорват, директор за производњу угља у Огранку „ТЕ-КО Костолац“, и додаје да су у 2023. уложени ванредни напори на Површинском копу „Дрмно“, како на одржавању опреме тако и у технолошком смислу.

– У 2023. произведено је око 9,25 милиона тона, што је било сасвим довољно за несметани рад електрана у Костолцу. На крају године депоније су остале пуне и то са око 90.000 тона на ТЕ „Костолац А“ и више од 450.000 тона угља на депонији ТЕ „Костолац Б“. Уз то, испоручено је и око 50.000 тона комадног угља, а према ТЕНТ-у и електрани „Морава“ одвезено је укупно око 420.000 тона угља. Откопано је око 38 милиона кубика откривке – рекао је Хорват.

Он је истакао да су количине откривеног угља на крају 2023. године незнатно биле веће него на почетку године и износиле су око 1,8 милиона тона.

У 2024. години примарни задатак на копу „Дрмно“

биће повећање производње откривке и стабилизација стања са основном рударском механизацијом.

– У наредном периоду приоритетно се мора посветити пажња планирању и обављању послова који ће допринети повећању откопавања откривке – каже Хорват. – Свесно смо ушли у амбициозан план за 2024. годину од 49 милиона кубика откривке. То су велике количине откривке које је потребно откопати у току

године, али то је једини начин да донекле надокнадимо количине откривке које су годинама уназад мање откопаване. То је потребно и због тога како бисмо могли да откопамо довољно угља за несметани рад блокова у Костолцу, као и новог блока Б3 који ће сигурно кренути са радом у 2024. години. У ту сврху, у 2024. години потребно је да се откопа и испоручи електранама 10,18 милиона тона угља, што није нимало лак задатак.

Хорват напомиње да је за реализацију планова у 2024. години, с обзиром на очекивану већу производњу угља у наредном периоду, потребно да се ове године крене са пословима ревитализације и модернизације већ старих машина основне механизације, багера, одлагача, погонских станица.

Н. Антић

Нови коп „Костолац Запад“

Активности на изради документације за отварање новог копа „Костолац Запад“ наставиће се и током 2024. године.

– Очекујемо да Просторни план подручја посебне намене костолачког угљеног басена буде завршен у овој години и надамо се да ће бити прибављене све дозволе. Требало би да и Студија изводљивости за овај коп буде урађена током 2024. године, а онда би се кренуло и са израдом Главног рударског пројекта – рекао је Хорват.

Попуст од пет одсто до 29. јануара

Електропривреда Србије АД продужила је рок доспећа рачуна за новембар 2023. године на 29. јануар 2024. године и сви купци који до тада измире рачун оствариће право на попуст од пет одсто, изјавио је 4. јануара за РТС Радован Станић, извршни директор за снабдевање у ЕПС.

– Грађани који су платили новембарски рачун у висини октобарског оствариће попуст за редовно плаћање на цело износ рачуна за новембар, док ће разлика у износима бити приказана на рачуну за децембар као дуг из претходног обрачунског периода на који неће бити обрачуната камата – појаснио је Станић. – Наши купци не смеју да трпе због потешкоћа које је ЕПС имао услед сајбер напада, зато је продужен рок за попуст за редовно плаћање, неће бити затезних камата, нити искључења.

Станић је захвалио грађанима на разумевању и стрпљењу и додао да је акценат и даље на безбедности како подаци купаца не би били угрожени.

Душан Живковић, в.д. генералног директора „Електропривреде Србије“ АД,

претходно је за Танјуг рекао да је због хакерских претњи испорука рачуна отежана и да ЕПС на сваки начин жели да изађе у сусрет редовним платишама.

– Желим да захвалим грађанима на разумевању и стрпљењу које имају у овом периоду, али и запосленима из ИКТ сектора ЕПС-а који даноноћно раде и управљају ситуацијом дигиталне претње којом смо изложени. Због ситуације, издавање рачуна је изузетно отежано – изјавио је Живковић.

Он је појаснио да рачун није могуће измити путем портала Увид у рачун и на шалтерима ЕПС-а, јер су они из безбедносних разлога ван функције.

– Грађани на нашим шалтерима могу добити све потребне информације и поднети писане рекламације, јер електронске тренутно нису могуће. Све рекламације које буду достављене по успостављању ИТ система третираћемо као благовремене и решавати у најкраћем року – нагласио је Живковић.

P. E.

■ Одлична производна година хидроелектрана, оборени рекорди

Хидросектор ЕПС-а за 41,3 одсто бољи него у 2022.

Електропривреда Србије оборила је рекорде у производњи зелених киловат-сати захваљујући доброј хидрологији и високој поузданости свих агрегата. Произведено је 41,3 одсто више него 2022. године, а годишњи план производње премашен је за 13 одсто. Хидроелектране ЕПС-а су у претходној години произвеле високих 12.665 GWh, односно више од 12 милијарди киловат-сати електричне енергије. Удео зелене, хидроенергије у укупној производњи ЕПС-а у години за нама достигао је 36,5 одсто.

Агрегати Огранка ХЕ „Ђердап“ током 2023. године произвели су 8.614 GWh, што је за 43 одсто више него у 2022. години и 13 одсто више од планираног.

Ревитализована ХЕ „Ђердап 1“ премашила је за 16 одсто годишњи план производње од 5.515 GWh, односно 5,5 милијарди киловат-сати и произвела 6.397 GWh електричне енергије.

Друга ђердапска електрана од почетка 2023. године произвела је 1.738 GWh и тако оборила годишњи рекорд производње. Добре резултате забележиле су и „Дринско-Лимске ХЕ“

и произвеле 38 одсто више електричне енергије него 2022. године. Хидроелектрана „Бајина Башта“ премашила је кумулативно годишње испуњење плана за готово 11 одсто и овогодишњи план производње од 1.689 GWh. Реверзибилна хидроелектрана „Бајина Башта“ такође је испунила план.

Апсолутни рекорд производње у својој 68 година дугој историји остварила је ХЕ „Зворник“, која је произвела 618,3 GWh електричне енергије и премашила годишњи план за 17,1 одсто. Са Власине, такође, стигли су резултати за понос. „Власинске ХЕ“ испуниле су годишњи план производње.

Одличну производну годину и нове рекорде ЕПС очекује и у 2024. години.

P. E.

Најбољи Други БТО СИСТЕМ

Са ископаних 10,7 милиона кубика јаловине током 2023. године Други јаловински систем премашио планове и произвео највише јаловине у „Колубари“. И сви остали системи испунили су планове на „Западном пољу“ које доноси 52 одсто укупне производње угља у Рударском басену

На површинском копу „Тамнава-Западно поље“ 2023. година је била врло успешна, са произведених 11,5 милиона тона угља и 27,5 милиона кубика јаловине остварили смо предвиђене годишње планове. Други јаловински систем је са 10,7 милиона кубика јаловине премашио годишњи план од 10,6 милиона кубика и произвео највише јаловине у „Колубари“. Тренутно, 52 одсто од укупне количине произведеног угља у „Колубари“ даје овај угљенокоп – истакао је Горан Томић, руководилац копа сводећи билансе претходне године.

Како Томић наводи, до добрих резултата није било тако лако доћи. Претходна година

је била у знаку враћања на прави пут након укључивања у рад „одлагача 4“ у марту. Запослени најпродуктивнијег „Колубариног“ угљенокопа морали су да уложе много рада да би се постигли задати циљеви јер је и само лежиште све изазовније за рад.

■ Прослојака све више

– Занимљиво је да смо током претходне године откопали 6,6 милиона кубика прослојака на нашим угљеним линијама. За „Тамнава-Западно поље“ у будућности то ће бити све већа препрека и зато се велика пажња мора посветити откопавању прослојака међуслојне јаловине којих је све више. Управо с тим циљем је и оформљен изузетно моћан систем за међуслојну јаловину са „одлагачем 4“, који прихвата прослојке са све четири угљене линије. Ове године нас очекује још већа количина прослојака, а она ће се из годину у годину повећавати, тако да ћемо брзо доћи у фазу када ће бити неопходно за 11 милиона тона угља на годишњем нивоу ископати исто толико кубика прослојака – објашњава Томић наглашавајући да није једноставно доћи до угља као што се мисли.

Да би се открио угаљ требало је откопати милионе и милионе кубика јаловине. Запослени на Другом јаловинском систему који је забележио највећу производњу јаловине у „Колубари“ током претходне године од око 10,7 милиона кубика поносни су на свој успех, али не заборављају све

препреке коју су морали савладати на путу до тог циља. Како истиче шеф Другог БТО система Милош Чолић, заслуге за остварене планове припадају свим запосленима који су дали свој максимум сваког дана претходне године.

– Иза овог успеха стоји једна добра сарадња и уиграност свих сменских екипа, багерских посада и посада одлагача, што није нимало лако било постићи с обзиром и на велики број радника који нам недостаје. Такође, сарадња рударске, машинске и електро службе је била на високом нивоу, као и сарадња са руковооцима машина

Потребни радници

– Током претходне године отежавајућа околност нам је била и недостатак адекватне радне снаге. Имајући у виду да је на овом копу заступљен велики број система, багера, трачних транспортера, све је приметнији недостатак помоћне радне снаге, надзорно-техничког особља, као и запослених машинске струке. Овај изазов се не може превазићи у ходу, као што је случај са недостатком материјала, опреме или резервних делова, већ се мора одмах решавати јер производња мора да се задржи на истом нивоу. Млади тешко истрајавају у коповским тешким условима, опредељују се за нека лакша и боља радна места, а велики број старијих радника одлази у пензију – наводи Томић.

Радници Б смене са шефом система

„Помоћне механизације“. Велику подршку и разумевање имали смо од управе копа. Само у децембру смо ископали 1.316.000 кубика, што је велики успех с обзиром на то да је реч о веома тешком периоду године. Али били смо амбициозни и решили смо да постигнемо резултат – навео је Чолић додајући да их је највише успоравао рад на дубинској страни и касетни рад са багером који доста смањује капацитет справе, а самим тим и капацитет производње.

Најмоћнији багер на копу, „глодар 3“, приликом наше посете, 10. јануара, на минус десет степени Целзијусових, затекли смо у паузи док су мајстори враћали болцнове на транспорту и варили осигурања. Помоћни радници крамповима покушавали су да разбију и очисте залеђено блато.

– „Глодар 3“ се сада налази у другом дубинском блоку. Спустили смо багер на око минус 18 метара у односу на наш Е3 транспортер, отварамо угаљ са дубинске стране. Овде је велики проблем што се лежиште раслојава и угаљ нервномерно залеже. На неким местима угаљ се нагло уздиже и по 15 одсто успона, што багер не може да оствари, тако да смо негде принуђени да скинемо и понеку корицу угља због већих прослојака испод. У претходном периоду тај угаљ смо одвајали

на одлагалишту и камионима превозили на Дробилану – каже Чолић додајући да ће багер још петнаестак дана бити у дубинском раду, а онда прелази на откопавање висинског блока пуне висине и ширине, што и највише одговара за постизање пуног капацитета рада.

Уиграност сменских екипа

Пословођа Б смене Другог БТО система Иван Лучић слаже се са Чолићем да иза сваког успеха стоји добар тимски рад. На копу је увек тешко радити, али је све лакше кад се људи добро слажу и кад су им временски услови наклоњенији.

– Чињеница је да су на овом систему стварно јаке и зреле посаде. Све су то углавном искусни радници који су прошли сва радна места. Тридесет година овде радим и сâм сам прошао све степенике. Био сам руковалац погонске станице, рударски надзорник, па пословођа. Знам сваком раднику да приђем на прави начин, зато што сам и сâм радио тај посао и разумем их. Кад ме станичар позове, знам какве он има проблеме. Ми смо уиграни и сложни, ма стара гарда – са осмехом каже Лучић.

Под будним оком тракисте Милана Вујића, који две деценије ради на овом систему, сваки грумен ископане земље

је утоварен на траку. Каже да је по смени било од 20.000 до 25.000 кубика јаловине. У свим временским условима. И кад је пржило на плус 40, и кад је пљуштало, и кад је почело да леди.

– Најтеже је било у трећим сменама. Још кад је измаглица, кад земља испарава, ништа се не види, а душа се од тела одваја. Најгоре је био у децембру када су температуре варирале и појављивала се велика магла. Прст пред оком се није видео, па смо систем заустављали неколико пута и по читаву смену. Радио сам најбоље што сам умео и драго ми је што смо сви заједно били успешни. Посао тракисте није лак, али кад сарађујемо како треба и кад нас шеф разуме, ту нема омашке – закључује Вујић.

М. Павловић

Реконструкција излазних трака

Према речима Горана Томића, планови за ову годину су велики као и за претходну. Први постављен циљ је да се производња несметано одвија током актуелног зимског периода. Ова зима јесте повољна за електропривреду, али за коп и није јер је било много падавина, а оне више отежавају услове рада него хладно и мразно време.

Реконструкције излазних трака са угљених система су велики посао који их очекује у овој години.

– Морамо да почнемо са припремама за реконструкцију тих трака, да урадимо трасе и спакујемо делове транспортера на време јер је реч о великом и комплексном послу. Како напредује фронт радова, тако напредује и одлагалиште и излазне траке. На сваких пет до шест година померају се излазне траке ка југу пратећи фронт радова. Занимљиво је напоменути да је овај коп у својој другој половини предвиђене експлоатације. Досад је откопано око 265 милиона, а преостало је око 180 милиона лигнита, односно јаловина ће се ископати до 2037, а угаљ до 2039. године – подсетио је руковалац копа.

Степеник по степеник за стабилну „кућу“

Приоритет је да се што пре омогући потпуно безбедан рад на нижим етажама. „Шестица“, захваљујући службама одржавања ради без већих застоја, упркос томе што барата материјалом лошег квалитета

■ Маријан Ранковић

Решила зима да покаже зубе, па стиснуо мраз на десет степени испод нуле овог јануарског јутра. Пршти смрзнута земља под точковима газа док се возимо ка Трећем БТО систему Поља „Е“, на коме „глодар 6“ са „одлагачем 4“ израђује завршне степенице северне косине у зони Старе монтаже. Маријан Ранковић, помоћник управника копа Поље „Е“, наш надасве љубазан домаћин, наглашава изузетну важност овог задатка.

– Тим степеницама правимо услов за откопавање угља у зони копа који је, као што је познато, веома стрмог лежишта и у коме угаљ залеже под оштрим углом. Фактички, правимо завршну косину и ублажавамо степенице, да предупредимо да материјал, док се багерима спуштамо све ниже, силази у коп. Приоритет нам је да што пре омогућимо потпуно сигуран рад на нижим етажама – истиче Ранковић, појашњавајући неопходност овог посла.

„Глодар 6“ је у моменту наше посете, 11. јануара, био на 130. коти, са планом да радећи степенице изађе и на 140. Пошто „глодар 7“ већ ове године силази на 20. или чак нулту коту, висинска разлика између ова два глодара износиће 160 метара. Тај податак појашњава колико је важно да буде обезбеђен сигуран бедем који ће задржавати масе да не крену у дубину.

■ Неповољна зона копања

– Завршна косина се ради према рударском пројекту Поља „Е“ и улажу се велики напори да степенице буду урађене стриктно онако како су пројектоване. То је важно не само да би се омогућили повољнији услови за рад већ и да би се могла експлоатисати целокупна количина угља – наглашава Ранковић.

Трећи БТО систем ће се на овом послу задржати сигурно наредну годину до две. Наш

саговорник напомиње да је реч о позицији која је део старе кипе, па је највећи проблем то што је материјал, који се сада одлаже на унутрашње одлагалиште старог Поља „Б“, веома лошег квалитета.

Како још сазнајемо, систем ће до лета радити са „одлагачем 4“, кога ће након ремонта заменити „одлагач 5“. Треба рећи и да ће „глодар 6“ уз „одлагач 5“ остати једини на овој страни копа, један да копа степенице у северној косини, а други кипа у зони унутрашњег одлагалишта Поља „Б“. Интересантно је и то да ће се присаједињењем са „одлагачем 5“ фактички поновити историја овог система из 1976. године, када је формиран чувени Први Ц систем Поља „Д“.

Александар Божић, који је рударски инжењер у оперативи непуне три године, истиче неповољне услове за копање кипе у којој је већ добро нарасло жбуње и растиње.

– У овом тренутку налазимо се на доброј подлози за сам багер, али како будемо напредовали, улазићемо у све веће проблеме јер ћемо у једном тренутку газити по „свој“ кипи. Што се тиче одлагача, тренутно формирамо источно одлагалиште да бисмо подградиле део Старе монтаже, како би се постигла потребна кота – каже Божић.

На систему смо се срели и са старим знанцем, Мирославом Илићем из Медошевца, машинским пословођом широког осмеха, који на овом систему ради 35 година. Као и сви, каже да је било лоших и добрих тренутака,

али да мора да се ради, онда нема зиме. За своју службу тврди да је сјајна, да колеге одлично сарађују и испомажу се.

С њим се сложио и Драган Саватовић, машински инжењер на систему. У разговору с њим приметили смо да багер у односу на претходни период изгледа веома „утегнуто“, на шта је поносно одговорио да су машинци уложили максималан напор да се не осети да је ремонт ове године изостао.

– Кроз квалитетно превентивно одржавање само у последњих неколико месеци решени су неки од „горућих“ машинских проблема. Мењали смо неколико редуктора, бубњева, траку 1, траку 2, чак четворо колица великог транспорта и једна на малом, све да издржимо до ремонта у јулу. Добили смо нешто људи из машинске радионице, попунили смо траке, багер, да се похвалимо, добили смо мазака после скоро две године. То је важно зато што мајстори знају да скоро 90 одсто свих проблема на багеру изазива мазање – сликовит је Саватовић, а на опаску да им се ускоро придружује „одлагач 5“ каже да се искрено радује, пошто је реч о одлагачу са заокретном траком па ће рад са њим бити нови изазов.

■ Будност служби одржавања

Док су се испод наших ногу по јаловини расцветавале гране мрза, у потрази за саговорницима из срца система срели смо младог Лазара Обрадовића, мазака, једног од ретких на копу са формалним звањем техничара хидраулике и пнеуматике.

– Пуну годину сам на копу, овде четири месеца. Многе ствари се разликују у односу на теоријско школско знање, али се много тога и примењује. Искрено, нисам знао шта могу да очекујем на терену, али сам се уклопио. Моје кратко искуство засад ми говори да је зими теже, али мислим да сам се сасвим навикао и на услове и на колеге – рекао нам је овај млади човек.

Кратко смо прозборили и са Николом Ранковићем, браваром на тракама. Са ранцем на леђима у коме је смештен сав браварски алат, уз обавезан чекић двокилаш, журио је на локацију.

– Ранац на леђа и низ систем, контролишемо редукторе, ролне, мењамо брисаче. Сваки дан пређемо три километра тамо и овамо, добро је то за одржавање линије. Има нас двојица у смени Б па се поделимо, један на једну, други на другу страну, када негде има проблема идемо заједно. Да ли је лето или зима, исто нам је,

додуше због леда је можда ипак нешто теже зими, мада, не жалимо се, такав је посао – журно добацује Ранковић.

Михаило Белошевић, електроинжењер Трећег БТО система, рекао нам је да је, када је реч о електроопреми, багер у пристојном стању, мада му је потребан ремонт.

– Ради беспрекорно, јер електрослужба улаже велике напоре. Све је како треба, опреме има, можда није најмодернија, али је има. Има то и понеку предност, рецимо показало се да зимски минуси не утичу толико на ове старије делове – каже Белошевић.

Владимир Вујановић је багериста осам година, а у „Колубари“ ради укупно 20.

– Рукујем багером који је оставио леп траг у историји Поља „Д“. Одличан је за рад и манипулисање, и даље функционише како треба и у исправном је стању. Првенствено захваљујући добром одржавању наше машинске и електро службе и радионица. Само треба тако и наставити, надам се да ће послужити макар још 20 година. Да ли је зима, блато, снег, нама нема неке разлике, ми радимо током целе године 24 часа дневно и багериста мора да буде одморан, пажљив, да има добру посаду, али и да вреднује другарство и поверење – прича Вујановић и додаје да материјал који откопавају доста лепи траке, гуши бункере, а има и страних тела, што изискује повећану концентрацију посаде.

– Уз све препреке, посао добро иде ако од куће долазите одморни и припремљени. Радници „Колубаре“ су вредни и одговорни и сматрам да треба да остану јединствени и сложни у својој борби за опстанак и ископавање угља на овим просторима, да бисмо могли да обезбедимо сигурну будућност – каже Вујановић.

Д. Весковић

Мало тамо – мало овамо

Трећи БТО систем има још једну специфичност – води се као припадајући Радној јединици Волујак, али пошто су багер и одлагалиште локацијски ближе Церовитом потоку, увоз радника се обавља одатле.

Ипак, како се систем буде развијао, багер ће опет „доћи“ ближе Волујку, тако да ће се у једном тренутку извоз и одвоз радника обављати упоредо са обе локације, све док се не откопа та зона.

– Пазили смо да их локацијски сместимо што ближе месту рада, јер нам је свима циљ већа ефикасност посла. Почетком октобра комплетна посада система и надзорно-техничко особље смештени су у Церовитом потоку у новом, модерном контејнерском насељу у коме имају одличне услове. Једино што ће им свима бити ново искуство да се премештају чешће – рекао нам је Маријан Ранковић, помоћник управника Поља „Е“.

Радници Поља „Е“ по припадајућим системима развоје се са три локације, из Медошевца, Церовитог потока и Волујка.

Модернизацијом до боље ефикасности

Планирано је да започета улагања у инвестиционе пројекте и подизање еколошких стандарда буду настављена у години која је пред нама, каже директор Горан Петронијевић

Према подацима Службе за производњу, у Постројењу за прераду, оплемењивање и транспорт угља током 2023. године укупно је прерађено више од 6,4 милиона тона угља. У том периоду, за

производњу електричне енергије термоелектранама „Никола Тесла“ испоручено је око 5,3 милиона, док је Термоелектрани „Колубара“ испоручено нешто више од пола милиона тона угља. - Погони „Прераде“ су и у години за нама учинили све што је у њиховој моћи да планирани биланси који, у крајњој инстанци, наравно, зависе од ситуације на коповима, буду остварени, упркос свим препрекама. С обзиром на то да је опрема све старија, наш најважнији задатак је да, квалитетно урађеним ремонтима,

Производња по погонима

Када је реч о резултатима по погонима, Сува сепарација је прерадила скоро пет милиона тона лигнита. Железнички транспорт је на Мокру сепарацију превезао око 1,6 милиона, колико, наравно, износи и пријем овог погона. Сушара је остварила производњу сушеног угља од 243.675 тона, док је Топлана произвела 565.929 тона паре.

створимо услове за поуздан рад погона и осигурамо производњу планираних количина сушеног угља за све потрошаче - рекао је на почетку разговора за наш лист Горан Петронијевић, директор Постројења за прераду, оплемењивање и транспорт угља РБ „Колубара“.

Према његовим речима, током претходне године урађено је много сложених, капиталних послова, које су обавили запослени у Одржавању погона, уз делимичну помоћ радника ангажованих из ЈППК „Косово-Обилић“, као и радника „Метала“.

- Значајни подухвати урађени су на оба котла у Топлини. На котлу 1 замењен је канал аеро-смеше, сервисирано је млинско постројење, као и напојна пумпа број 1. Нове су и плафонске цеви на котлу 2, а тај део цевног система и котла није мењан годинама - рекао је Петронијевић.

У погону Сушара запослене су окупирани радови на резервоару отпадних вода број 2, који се први пут мења од почетка рада погона. Сервисиран је хидраулични и

пнеуматски систем и замењен цевовод отпадних вода. Почетком новембра почели су радови на санацији бидона - резервоара у којима се сакупља вода истиснута из угља након његовог сушења у аутоклавама. У плану је да свих 16 резервоара у наредне три године буду санирани.

Петронијевић је подсетио да су ремонт у погону Мокра сепарација обележили обимни послови на праонику 24 А, превртачу вагона, такозваном „виперу“, санацији решета, као и послови на замени потисног вода пумпе. Истовремено, у погонима Суве сепарације замењен је главни прекидач напајања постројења, као и високонапонски прекидач далеководне ћелије погона.

Говорећи о инвестиционим пројектима који очекују „Прераду“ у години пред нама, директор је истакао да су на нивоу целог постројења у периоду који је за нама започети послови на модернизацији опреме.

- Реч је о технолошким интервенцијама које ће олакшати

функционисање и повећати ефикасност погона, а планирано је да улагања у инвестиционе пројекте и подизање еколошких стандарда буду настављена и ове године - најавио је Петронијевић.

Једно од важнијих планираних улагања је изградња новог постројења за производњу електричне енергије у оквиру радне јединице „Топлана“. Ова инвестиција је у надлежности Сектора за кључне инвестиционе

Брину о грејању града

Као делатност од виталног значаја за нормално функционисање града, грејање Лазаревца је у зимском периоду приоритет Топлане. Претходне године је уграђена нова циркулациона пумпа, која је повећала проток топле воде на 1.500 кубних метара на сат, што је омогућило прикључење већег броја нових корисника, као и побољшање квалитета грејања, кажу у „Преради“.

пројекте и тренутно је у току поступак за добијање сагласности на студију о процени утицаја на животну средину. У току је и поступак за добијање енергетских дозвола, обнова локацијских услова, као и израда пројекта за грађевинску дозволу и извођење радова.

Када је реч о пословима који су актуелни у овом моменту, Петронијевић је издвојио послове на замени железничког транспорта трачним

транспортном на релацији Сува сепарација-Мокра сепарација, у дужини од 800 метара, који ће бити интензивирани за време годишњег ремонта.

– Пред нама је и проширење треће етапе филтер таложника постројења за пречишћавање отпадних вода, које се ради према пројекту који је припремио ОЦ „Пројект“. Уз то, ускоро очекујемо и расписивање јавне набавке за лагуну број 5 постројења за пречишћавање

отпадних вода – набројао је Петронијевић.

Послови планирани у Топлани односе се на реконструкцију постројења за пречишћавање димних гасова. Њима ће се постројење додатно прилагодити европским стандардима и нормама које регулишу емисију загађујућих материја.

– Током ове године планирана је реконструкција система резервног напајања управљачко-надзорног система Топлане

уградњом дизел агрегата. Затим, израда пројектне документације за снабдевање котлова Топлане угљем добијеним у процесу чишћења угља у Мокрој сепарацији, као и израда техно-економске анализе одвоза јаловине. Истовремено, стручњаци „Пројекта“ радиће и на измени документације реконструкције пумпне станице спољне хидрантске мреже – навео је директор „Прераде“.

Недавно је покренута и јавна набавка за израду пројектне документације за пречишћавање отпадних вода Топлане, пречишћавање отпадних вода Сушаре и Мокре сепарације, као за изградњу привременог складишта индустријског отпада у ОЦ „Прерада“.

– Захваљујући разумевању пословодства ЕПС-а и Рударског басена „Колубара“, као и свих осталих организационих целина са којима имамо изузетно добру сарадњу, покренути су многи послови, па се надамо да ће 2024. година бити далеко боља и успешнија у овом делокругу рада – закључио је Петронијевић.

Т. Симић

■ Обележено 70 година рада „Колубара-Метала“

Традиција дуга седам деценија

Пригодном свечаности, на којој су се 21. децембра у Вреоцима окупили некадашњи и садашњи радници, колеге и сарадници, обележено је 70 година рада „Колубара-Метала“. На свечаности је све присутне поздравио Владимир Симић, директор „Колубара-Метала“, а Драган Стојановић, технички директор, говорио је о историји овог дела ЕПС-а, од Централне радионице до данас.

Радници „Колубара-Метала“ произвели су више од 70 одсто опреме на коповима „Колубаре“ и пустили је у рад. Монтирали су десетак багера у последњих 25 година и обавили ревитализације бројних машина које су биле хаварисане. Запослени имају непроцењиво искуство, јер су у њиховим рукама године и године израде резервних делова, одржавања, санације и пројектовања рударске опреме.

Историја „Колубара-Метала“ почела је у моменту када је, због развоја експлоатације у колубарском басену, испланирана изградња Централне репаратурне радионице за одржавање возног парка и дела рударских

постројења на коповима и у преради угља.

Деценијама уназад за машинског инжењера у Србији није било боље прилике од „Метала“ да научи посао за који се школовао. И ван оквира наше земље, многимима су на помен

„Метала“ прва асоцијација бројних багера које су намонтирали и пустили у рад, као и ремонти, јер је у одржавању опреме на коповима за површинску експлоатацију угља „Метал“ увек био међу најбољима у региону.

Половином октобра 1953. године завршени су први објекти Централне радионице из које је израстао погон који је синоним за монтажу, ремонт и санације багера, израду резервних делова, одржавање и пројектовање рударске опреме.

Обележавању годишњице присуствовали су Милан Петровић, координатор послова производње угља ЕПС-а, Слободан Вучетић, директор за производњу угља РБ „Колубара“, Горан Хорват, директор за производњу угља у огранку „ТЕ-КО Костолац“, радници „Метала“, пензионери и сарадници из других делова ЕПС-а.

Р. К.

Песма нас је одржала

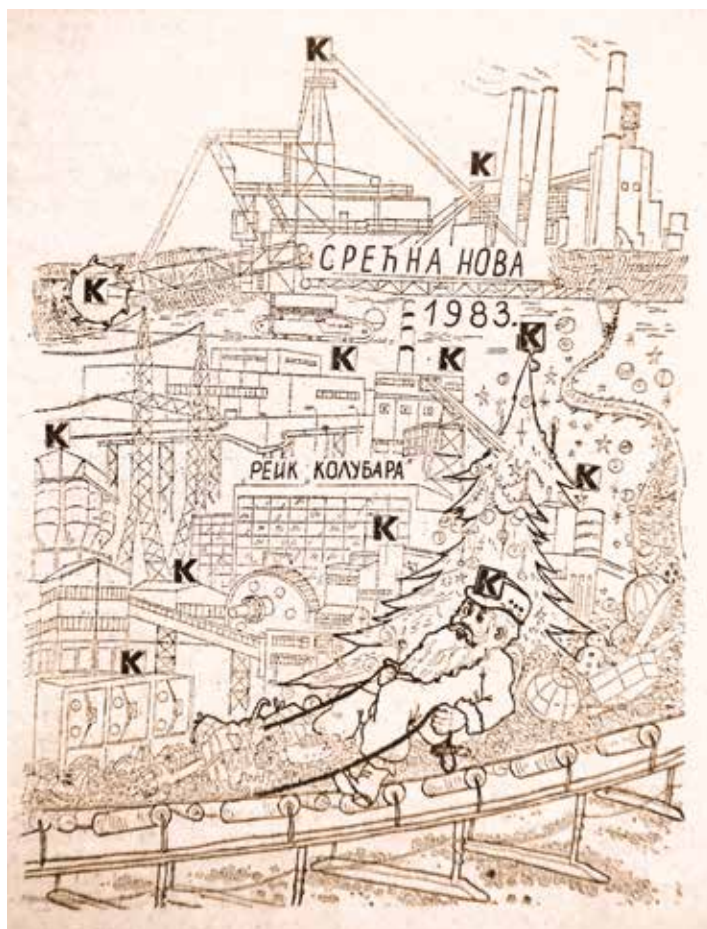
Крајем јануара тешка срца опраштамо се од још једне празничне сезоне током које смо, макар накратко, могли да заборавимо на проблеме и удаљимо се од заморне свакодневице. „Сусрет“ старе и нове године био је, као и увек, прави тренутак да разменимо гестове пажње и лепе жеље, али и да направимо неке нове планове за будућност. Такође, била је то и добра прилика да се међу страницама старих бројева присетимо како су, кроз ред разговора, а ред песме, о новогодишњим прославама у Рударском басену „Колубара“ и Лазаревцу сведочили репортери нашег листа деценијама уназад.

■ Док су осветљавали фењери

„Пале се рударски фењери. Нову 1950. годину дочекали су рудари Јунковца у кафани Добросава Живковића – Доче. Столови су обавезно спојени. А на столу: пите, врућа чорба, кисело млеко и кајмак донет од куће. Заједно и с љубављу су рударске породице славиле Нову годину. Чуле су се и песме: шумадијске, личке, босанске. Свирали су музиканти из Медошевца – забележено је у једном од првих бројева листа

Најдража честитка из СССР-а

„Већ је постало традиционално да се у свим одељењима „Метала“ на свечан начин обележавају разни празници и радне победе. Тако је било непосредно уочи Нове 1986. године, када су радници у свим деловима „Метала“ уз чашицу пића прославили још једну успешну пословну годину. Разлог за славље био је двострук: у 1985. години из хала „Метала“ испоручено је 5.313 тона разноврсне рударске опреме. Управо тог дана из СССР је стигао телеграм у коме се изражава захвалност радницима „Колубара-Метала“ за успешно завршене послове и испоруку опреме за такозвани „руски“ програм.

„Колубара“ присећање на прве послератне године и прву деценију замаха експлоатације.

„Затим, најбоље и друге поратне године: 1958, 1961, 1978... Рудари из мрака изађоше на светло дана – на површинске откопе. Милиони тона угља. Са тонама расло је и самоуправљање.

Радим у Колубари! – реченица је која много говори. То најбоље знају рудари, ударници из педесетих година. Понекад помисле да сањају. Стижу неке сасвим нове године, стижу нови људи...“

■ Веселе осамдесете

„У свим деловима Комбината радници су заједнички и у другарској атмосфери испратили стару 1980. годину. Тако је било на многим радним местима, у фабричким халама, радним просторијама. Последњег дана децембра у поподневним часовима играло се и певало,

Ћира жели срећну Нову годину

„На адресу Површинског копа Рудовци стигла је разгледница са топлим честитком Нове 1966. године. Радници који су послати на специјализацију за нову механизацију, којом ће бити опремљено Поље „Д“, налазе се у Хановеру, одакле са пуно тоpline преко писама и разгледница поздрављају своје колеге, пријатеље и све у предузећу. Разгледница са честитком за Нову годину послата је од Љубомира Ћираковића Ћире, багеристе на новом „глодару“. Поред честитке за Нову годину, Друг Ћира, то је његово радно и популарно име међу колегама, дословце каже: – Драги моји другови, ја вам се најсрдачније захваљујем на поверењу које сте ми указали и послали на специјализацију у иностранство. Ја овамо радим исто тако добро као и код нас. Нећу дозволити по повратку да изгубим поверење које сте ми указали, већ желим да оно буде чвршће и корисније...“

■ // Илустрације из архиве листа „Колубара“

шалило и мислило на Нову 1981. годину.

Док су се једни одмарали, други су, радећи у сменама, водили рачуна да има довољно угља и електричне енергије. Они који нису радили, углавном су дочекали Нову годину у својим кућама, у кругу породице са најближим пријатељима и рођацима крај телевизијског програма, уз домаће специјалитете и чашицу пића. Када је дошла поноћ, сви су полетели једни другима у загрљај, уз најлепше жеље у Новој 1981. и уз обавезни рударски поздрав „Срећно!“...

А неколико година касније:

„На десетак сати пред Нову 1986. годину, при крају прве смене, мајстори, руковаоци рударских машина сви они којима су услови рада дозвољавали, на тренутак су одложили свакодневне радне обавезе, у сопственој режији организовали славље и све до доласка аутобуса наздрављали. Било је тако у просторијама термоелектране, „Прераде“, на површинским откопима, у „Металу“ и већини радних средина. Окупљени у мањим или већим радним целинама, на рачун сопственог џепа, засели су радници „Колубаре“ за „трпезе“ и наздрављали успешном завршетку 1985. пословне године. Одјекивале су флаше и чаше на рачун рекорда, пило се, певало, играло, али све у границама дозвољеног. С разлогом су радни људи наздрављали за оно што су постигли – за нове рекорде, нове тоне угља, здравље и срећу своје породице и колега...“

Да се прати стара и дочекује нова година није било много времена за рударе „Тамнава-Истока“. У финалишу 1986. водила се даноноћна битка за тону

Рудари „Срећно!“

„Још једна успешна пословна година је иза рудара Поља „Д“. За тренутак су у други план стављене тоне угља и кубаци јаловине. Тутањ багерских кашика и транспортних трака заменили су звуци хармонике и виолине“ – коментар је на занимљивој фотографији објављеној на страницама нашег листа поводом дочека 1989. године.

ДРАГАН БРИНЕ О ХРАНИ: О храни и пићу на монтажном плацу у Барошевцу били су задужени – Драган Маринковић, и његов друг Веселин Пејовић, ВКВ бравари. Печење је укусно, славље може да почне!

угља више. Са копа је два дана пре истека пословне године испоручено преко 12 милиона тона лигнита, што је изнад плана. Тамнавци, међутим, „срећно“ новој пожелели су неки дан раније. У топлој другарској атмосфери причало се о лепим тренуцима, о „црном злату“. Имали су, заиста, много разлога за славље.

Разлози за славље на површинском копу Поља „Д“ били су вишеструки – остварени су завидни резултати у производњи угља и јаловине. Још једна година, упркос свим тешкоћама, успешно је завршена. У то име и за нове радне успехе у 1987. години наздравили су и радници Одржавања Поља „Д“, уз чашицу пића и другарску песму. Свакодневне бриге, проблеми су бар на тренутак заборављени, остављене су у старој години. Смехом, шалом и игром хрлило се

у сусрет 1987. години и још једној прилици да се уради неурађено, надокнади промашено, понешто запише у пословне књиге, понешто у времеплов лично...“.

■ Слави се, али и ради

У 762. броју листа „Колубара“ из јануара 1990. године стоји:

„За храну и пиће на монтажном плацу у Барошевцу били су задужени Драган Маринковић и његов друг Веселин Пејовић, ВКВ бравари. Кажу, печење је укусно, славље може да почне. Металци знају ударнички да раде, али и да славе. За новогодишњи „штимунг“ нашла се и хармоника. Кад је расположење на висини и када су прави људи „на свом месту“, лако је организовати славље. А у „Преради“ атмосфера је такође била празнична. На крају 1990. и песма се запевала и коло заиграло.“

Неколико година касније, како је тада било модерно рећи – у предвечерје новог миленијума – забележено је:

„Када су истицали последњи минути '97. године, на утовару командног угља у Погону за припрему лигнита „Тамнаве“, био је Новак Ивановић, руковалац на утовару. Вели да је и претходне године „Нову“ дочекао у друштву „црног злата“.“

– Ништа то није необично.

Навикли смо ми да радимо и празником и викендом. Сменски рад је такав. Ипак, како године одмичу, све је теже.

У кабинама на утовару били су Милојко Новаковић и Радомир Маринковић. И они су у новогодишњој ноћи на својим радним местима. Брину да возови натоварени угљем одлазе према Обреновцу. Наравно, тачно у поноћ, честитали су својим колегама срећну Нову, почистили се како је ред и обичај, а онда поново прионули на посао, верујући у ону народну да се „по јутру дан познаје“, односно по првом дану и цела година...“.

Времена су се од тада много променила. Свуда, па и у Рударском басену „Колубара“. Све је мање „породичних весеља“ каква су некада запослени знали да приреде о свом трошку пред важније догађаје или датуме. Ипак, да се традиција не заборава, и учим ове 2024. Нове године у многим колективима на крају последњег децембарског радног дана искористићена је прилика да се понешто „набоде на чачкалицу“ и да се уприличи лепо дружење.

М. Пауновић

Рад у отежаним условима

Карактеристике лежишта компликују производни процес, па су рудари овог угљенокопа током 2023. уложили ванредне напоре да остваре билансе

Према речима директора површинског копа Поље „Г“ Радојице Радојичића,

претходна година, с обзиром на то да се експлоатација у овом делу басена приближава крају, завршена је солидним производним резултатима.

– Упркос томе што смо имали неколико већих непланираних застоја због кварова, а наишли смо и на неколико наглих промена у простирању угља у лежишту, успели смо да у откопавању откривке, укључујући и међуслојну јаловину, премашимо годишњи план за два одсто. У производњи угља резултати су нешто испод планираних, али остварено је око 90 одсто пројектоване производње – каже директор.

Током јануара. Први јаловински систем ради уз потешкоће које су га пратиле и током прошле године. Недостатак механизације потребне за редован рад багера

■ Радојица Радојичић

„глодар 1“, пре свега бандвагена који би од откривке чистио угаљ до кровине, знатно успорава рад овог система.

– У раду багера са обе стране, висинске и дубинске, користимо његове максималне параметре, али не успевамо увек да до краја откријемо угаљ. Тада морамо да га „раскачимо“ и да самостално скидамо део јаловине који багер не може да дохвати. То значи да откривку откопавамо најмање два пута – објаснио је Радојичић ситуацију на јаловинском систему.

Према његовим речима, капацитет „одлагача 3.500“ није довољан да прати могућности „глодара 1“. Уз то, он је предвиђен за рад са сувим материјалом, а на Пољу „Г“ преовладава заводњена радна средина, па функционише у прилично тешким условима.

Потешкоће да савлада материјал неповољних карактеристика има и „глодар 4“, који ради на Другом јаловинском систему. Од средине 2022.

године он је радио на санирању руча, али с обзиром на то да је систем за међуслојну јаловину повезан на Други БТО систем, прво мора да прихвати прослојке са „глодара 2“ којих је све више. Радећи на санирању руча у источном делу копа, овај багер је стигао до таложника отпадног материјала из „Прераде“, што је додатно отежало рад овој машини.

– У међувремену смо формирали етажну раван и поставили етажни транспортер Е-5 и везали га за етажни Е-1 на којем је „глодар 4“ до тада радио како бисмо омогућили несметан рад багера. На тај начин смо заобишли таложнике и продужецима транспортера Е-5, преко повратне станице, повезали се са транспортером Е-2 и спојили оба јаловинска система – рекао је Радојичић.

Производња угља, осим роторним багерима, у претходном периоду одвијала се и дисконтинуално на више локација. Уз помоћ два хидраулична багера и камиона Помоћне механизације и „Аутотранспорта“ из Костолца повећане су количине угља са овог копа.

– Роторни багер „глодар 2“ је радио у блоковима на основу геолошких профила, али због неправилног залегања лежишта

нисмо успели да остваримо потребну производњу. Од средине прошле године сусрели смо се на наглим залегањем лежишта према југу, наишли на делове на којима кровина угља залеже под углом и више од 45 степени, а то је резултирало много већом количином прослојака него што је планирано. Због наше улоге у поправљању квалитета угља са „Западног поља“ морали смо да будемо селективнији око категоризације угља – појашњава Радојичић.

Да су се услови на Пољу „Г“ значајно отежали видело се од септембра прошле године од када се, приликом сваког померања, етажни транспортер скраћивао и обарала се његова нивелета у зони повратне станице, често и седам метара. Према речима Радојичића, ово је технолошки веома захтевно, али ће овакав начин рада бити заступљен и ове године јер их, по свој прилици, очекују још већи изазови.

М. Димитријевић

„Глодар 4“ у ремонту

Ове године у инвестициону оправку први је ушао „глодар 4“ са Другог БТО система. На сређивању ове машине радиће се од средине јануара до средине фебруара, а захваљујући повезивању два јаловинска система транспортерима у обављању дела његових задужења моћи ће да га замени „глодар 1“.

Пошто су већ месецима били у приправности и очекивању, запослене у Зимској служби „Помоћне механизације“ није изненадио снег који је ове зиме прекрио површинске копове тек половином јануара.

Снежне падавине спремно су сачекале две „татре“ са уграђеном специјалном опремом за посипање и са плугом, два грејдера, утоварна лопата и два скипа. На располагању су и мањи булдожери, ако се за њима укаже потреба.

Како наглашава Горан Јовичић, главни пословођа, основни задатак ове опреме је да у свим условима одржава путеве индустријског карактера, прилазе свим коповима, путеве којима се превозе радници, а по потреби и путеве у месним заједницама на ободима угљенокопа и приступне путеве из суседних општина.

– С обзиром на то да „Београд пут“ у првом јачем јануарском налету падавина није изашао на главне саобраћајнице, ми смо на себе преузели тај задатак и посипали и њих. Ипак, ове године, јер су метеоролошки услови такви, мање капацитета издвајамо за ту врсту послова, који су нам начелно основни – каже наш саговорник.

Јовичић објашњава да Зимска служба обимом активности за које је задужена током целе

године увелико излази из оквира свог назива. Приоритет је, разуме се, експлоатација угља, посебно сада, у систему дисконтинуалне производње, у оквиру које камиони и машине откопавају и транспортују угљ до депоније. На овом послу током претходне три године раде четири багера гусеничара, два булдожера гусеничара која праве путеве за прелазак машина и два

утоваривача за утовар угља за Мокру сепарацију.

Поред наведених послова, запослени ове службе ангажовани су и на редовним радовима за потребе Службе инвестиција попут рушења кућа, ископавања рупа за далеководе и сличних послова који су неопходна припрема за улазак масивне рударске механизације у коп.

– Уз то, током децембра били смо ангажовани на насипању путева на територији општина Уб, Лајковац и Лазаревац. На овом послу су радила три грејдера и два ваљка и тренутно имамо више него довољно машина на располагању. Међутим, немамо оптималан број руковалаца, па смо имали велику срећу што нас је време послужило. Да је зима ове године дошла кад јој је време и да смо у том периоду морали и да чистимо саобраћајнице, били бисмо суочени са проблемом како да расподелимо раднике – каже Јовичић, наводећи да тим чини укупно 29 руковалаца.

Током године за нама, за потребе Зимске службе набављена су два нова грејдера, утоваривач, багер точкаш који умногоме олакшава ископавање и утовар угља, као и два гусеничара са великом кашиком.

Т. Крупниковић

Чик снег да падне!

Потрошног материјала за зимску сезону, пошто је до сада минимално коришћен, има више него довољно.

– Имамо 15 тона соли на стању, а пристиже нам и поручених 1.000 тона ризле, 40 тона калцијум-хлорида и око 60 тона соли. Па и ако Баба Марта одлучи да изненади, ми смо апсолутно спремни – кажу у „Помоћној“.

Запослени „Помоћне механизације“ обележили су Дан возача и ауто-механичара 11. јануара, искористивши традиционално ову прилику да награде најбоље и испрате у пензију оне који су свој радни век провели у овом погону.

У претходној години за најбоље возаче теренског саобраћаја рудовачке ауто-гараже проглашени су Раша Филиповић и Влада Тодосијевић, а међу вулканизерима је издвојен Ненад Ђокић. Највећи допринос у путничком саобраћају остварили су Дејан Живковић и Александар Лазаревић. У служби Одржавања за најбоље механичаре изабрани су Иван Филиповић и Борисав Ранковић.

Из тамнавске гараже епитете најбољих возача у

■ Возачи и механичари обележили свој дан

Традиција се наставља

прошлој години понели су Драган Новаковић и Александар Митровић, возачи теретног

саобраћаја, док су најуспешнији за воланом у путничком били Гојко Јевђевић и Ненад Бјеличић.

Из тамнавске службе Одржавања награду су добили ауто-механичари Дејан Станојевић и Ивица Арсенијевић.

За најбољег ауто-механичара у ауто-сервису у Вреоцима је проглашен Бранислав Гавриловић, док је најбољи дизаличар Иван Ајдачић. Међу онима који су награђени за допринос у претходној години је и Бојан Бабовић, руковалац из Зимске службе.

Овом приликом у пензију је испраћено 16 радника „Помоћне механизације“ који су својим радом деценијама доприносили успеху овог погона.

Т. К.

Питомост и живе боје

Пасионирани одгајивач ручно храњених папагаја каже да птице знају да узврате љубав и да оплемењују и улепшавају живот исто као и сви други кућни љубимци

Иако се одмалена дружи са овом врстом птица, Лазаревчанин Срећко Ђурђевић је пре неколико година купио првог ручно храњеног папагаја. Одмах га је привукла питомост која проистиче из посебног приступа и тога што се након 10 до 20 дана од излегања јединке гаје уз специјализовану исхрану, негу и велику посвећеност. Из неочекиваног интересовања с временом се развио темељан хоби. Ђурђевић данас у својој одгајивачници има око 80 јединки. Зову га заинтересовани купци из целе Србије, па и шире. Најчешће му се обраћају због деце, али он најпре пита за узраст.

– Папагаји се не препоручују породицама са децом испод пет година, пожељно је да буду и старија. Млађој деци је тешко објаснити да животиња није играчка, иначе папагај буде под стресом и брзо угине. Дешавало се и да нисам хтео да их продам. За разлику од дивљих папагаја које хране родитељи, па је можда и боље да буду у кавезу, ручно храњени папагај је навикао на човека, игру и пуштање ван кавеза – указује Ђурђевић, додајући да су по заступљености у Србији они на трећем месту после паса и мачака.

У одгајивачници на ободу Лазаревца Ђурђевић гаји тигрице, нимфе, брауноухе, александре, розеле и друге врсте мањих

Ђурђевић и брауноухи

папагаја. Има и једног жакоа. Њихов животни век умногоме зависи од власника. У добрим условима живе 15 до 20 година, могуће и дуже. Веће птице, попут жакоа или ара, могу да живе деценијама.

– Ручно храњени папагаји су захтевни попут пса или мачке, траже и да се играју са њима, али исто тако знају да узврате љубав као мачка или пас. Једноставно, увуку се под кожу. Кад те погледа, знаш шта му треба. Обично се вежу за једног укућанина који постане њихов миљеник – објашњава Ђурђевић.

Папагаји могу опонашати звуке из природе и говор. Брауноухи могу да науче да састављају неке реченице, а после одређеног времена сами почињу да опонашају пса, мачку или аутомобил. Ђурђевићев жако имитира звук хитне помоћи. Када је о летењу реч, постоји посебна техника за слободан лет напољу.

– Подједнако се трудим око свих папагаја, али они једноставно реагују различито. Један би да се мази, други би можда да уједе, трећи бежи, четвртог не можете да одвојите од себе. Понекад знају да буду и злопамтила. Колико год се власник трудио, понашање је условљено и карактером саме птице – наводи Ђурђевић.

Да би одржао квалитет, редовно комуницира са осталим одгајивачима, информира се и константно усавршава. Члан је Удружења одгајивача ситних животиња.

– Све тече спонтано. Доносе ми мир, уче ме стрпљењу и свему ономе што другима доносе пси или мачке. Фаворити су ми розенколиси и брауноухи. Они су за кућног љубимца савршени – истиче млади одгајивач уз напомену да му углавном стижу похвале, понеко пита чему све то, али се још нико није жалио.

Ђурђевић планира да прошири своју одгајивачницу, да почне да гаји веће птице, попут жакоа, ара и какадуа, и све подигне на виши ниво. Касније би можда имао и омањи зоолошки врт.

М. Караџић

Розенколиси

Оживети занате

Срећко је завршио Дрвно-прерађивачку школу у Београду. Преко предузећа „Про Тент“ ради као столар у Грађевинској групи за одржавање Поља „Е“ у Јунковцу. Уопштено се осврћући на данашње стање заната, нада се да ће занатлије повратити заслужену позицију.

– Занати полако изумиру, а веома су важни за све нас. Волео бих да се врате на место које им припада. Иако је тешко, мислим да је могуће – додао је Ђурђевић.

Радни век ћу памтити по стручном колективу и људима којима сам имао шта да пренесем, али и од којих сам имао много тога да научим – каже Златко Станковић, са чиме би се сагласио скоро сваки рудар пензионер

Златко Станковић, помоћник управника машинског одржавања на површинском копу „Радљево“, недавно је отишао у заслужену пензију. Тако је успешно завршена још једна од многих колубарских прича, која је, према речима његових колега и сарадника, резултирала не само стабилном каријером, већ и осетним доприносом развоју Рударског басена, коме је Станковић посветио најпродуктивније године свог професионалног живота.

Присећајући се најважнијих тренутака свог богатог радног искуства, Златко прича како му је била велика част што је 1987. године, након завршеног Рударско-геолошког факултета

„Поштуј човека – бићеш поштован“

– Током минулих деценија било је и лепих и тешких тренутака, мукотрпног и одговорног посла. Радило се много и није се питало за радно време. За мене је најважније било да постоји слога међу људима, да се ради поштено. За свој највећи успех сматрам то што на местима где сам радио нико није изгубио живот, иако смо радили и за време бомбардовања и у многим другим ванредним околностима. Стално сам колегама говорио да је коп као пустиња, да се међусобно чувају на терену, да знају како да помогну, јер су врло често једни другима једина сламка спаса. Вођен девизом „поштуј човека – бићеш поштован“, стекао сам много лепих успомена – истакао је Златко.

ИСТИНСКИ ПОСВЕЋЕН СТРУЦИ

Златко Станковић

на смеру машинство у рударству, добио шансу да своја знања примени на коповима највећег рударског басена у нашој земљи. Као његов стипендиста и млад инжењер жељан искуства, шансу је и искористио и узвратио тиме што је наредних деценија савесно обављао бројне и одговорне послове.

Иако је прошло четири деценије, сећање на прво радно место и тадашње колеге и данас је једно од најупечатљивијих.

– Најпре сам почео да радим као инжењер приправник на Старој монтажи Поља „Д“, у машинској радионици за трачне транспортере. Имао сам срећу да ми шеф буде Драган Алимпијевић, изузетан руководилац и стручњак, који је несебично своје знање и умеће преносио на нас, тада младе и неискусне раднике – нагласио је Станковић.

Након приправничког стажа обављао је разне одговорне послове на површинском копу Поље „Д“, где је наредних 28 година радио као инжењер оперативе, а затим и сменски инжењер. Памти се да је средином деведесетих, када је радио као машински инжењер система, забележен најбољи

резултат I Б БТО система на Пољу „Д“.

Потом су уследили нови изазови. Кратко време је био ангажован на Старој монтажи као технолог за трачне транспортере, а затим је постао шеф радионице за вулканизацију.

– Јула 2005. године почео сам да радим као руководилац радионице за трачне транспортере на Старој монтажи, са, према мом мишљењу, најстручнијом групом људи у „Колубари“. Занимљиво је да је давне 1963. године, када је та радионица формирана, први ВКВ мајстор био мој отац, који је од самог почетка рада и развоја „Колубаре“ био посвећен струци, све до краја свог живота 2004. године – са поносом је истакао Златко.

После 11 година проведених у радионици прешао је на Поље „Б“, где је наредне четири године био управник машинске службе. Одатле је 2019. године прешао на новоотворени коп „Радљево“.

– Док је рударска служба пратила транспорт багера „глодара 10“ и „бандвагена“ са копа Поље „Д“ на коп „Радљево“, ја сам испред машинске службе био задужен за вођење пројекта демонтаже транспортера,

њихов транспорт и монтажу на новоотворени коп „Радљево – Север“. Посао је обављен у задатим роковима, пре свега захваљујући стручном раду запослених из „Метала“, али и знању и искуству које смо моје колеге и ја имали на сличним пословима – каже Станковић, истичући да је као вођа тима са 13 радника преселио три транспортера са ПК „Гириковац“ из Костолца на Поље „Д“, као и бројну рударску опрему са „Колубариних“ копова потребну за рад и отварање нових система.

Последње четири године свог радног века Станковић је провео на копу „Радљево“, одакле је, када је испунио услове за пензију, отишао на заслужени одмор.

Без страха од досаде и престанка активног рада, Златко каже да ће пензионерске дане испунити активностима за које је до сада имао мало времена. Уз ћерку Ивану, синове Стефана и Немању, пратиће одрастање својих унучади којих, за сада, има петоро.

– Најважније од свега је да сам у пензију отишао задовољан, јер сам посао обављао савесно и одговорно. „Колубару“ ћу памтити по стручном колективу и људима са којима је било дивно сарађивати, којима сам имао шта да пренесем, али и од којих сам имао шта да научим – рекао је пензионер „приправник“ на крају разговора.

Т. Симић

Рударска породица

Златко потиче из породице која је, као и већина у овом крају, генерацијама нераскидиво везана за Рударски басен „Колубара“.

- То потврђује и четврта генерација - моји синови, који ће надам се, добити „Колубарине“ уговоре и, као и ја, у овом предузећу зарадити пензију – каже Станковић.

Детаљ из представе

// Фото: М. Миловановић

„Расветљавање...“ публике скривене у мраку

Пред свој 15. рођендан лазаревачко позориште избројало 84 премијере. Уз најзапаженију документарну представу о серији убистава тровањем у 19. веку, не треба пропустити ни остале комаде постављене у овој сезони

Крајем децембра SEE STAGE – међународни часопис који се бави позоришним сценама на простору југоисточне Европе – уврстио је драму лазаревачког ПУЛС театра „Расветљавање случаја серије убистава

тровањем у ђупријском округу седамдесетих година 19. века“ међу десет најбољих представа које су током претходне године одигране у овом региону. Ауторка чланка, позиционирајући „Расветљавање...“ на седмо место своје листе, између осталог је рекла:

– Представа одступа од конвенције, јер нема великих и скупих сценографија и костима, само седам глумица у обичним црним хаљинама наступају усред публике која је позвана да учествује и коментарише догађаје и пева заједно са осуђеницама. Ово едукативно путовање кроз време, буре емоција у извођењу изузетно ангажованог женског ансамбла, за мене је скривени драгуљ 2023. позоришне године у Србији.

Ова ласкава критика само је још једно у низу признања које је поменута представа, премијерно изведена у марту 2023. године на сцени Културног центра „Магацин“, добила током

претходних неколико месеци. На листу десет представа које су обележиле позоришну сезону уврстили су је и критичари листа „Политика“, а међу пет најбољих недељник „Време“. Нису изостале ни награде – за продукцију – „Миња Обрадовић“, на осмом фестивалу „Буцини дани“ у Александровцу и за глумицу вечери – Јасмини Димитријевић – на 11. Фестивалу произведених представа у Алексинцу.

Комад, који припада специфичном жанру документарни театар, настао је као копродукцијски пројекат ПУЛС-а, Књажевско-српског театра из Крагујевца, Сеоског културног центра из Марковца и уметничке групе „Нор.Ла“. Реч је о реконструкцији суђења одржаног 1875. године у Окружном суду у Ђуприји на коме је 18 жена одговарало за преко 20 убистава тровањем. Жртве су махом биле мужеви оптужених. Сви деликти извршени су у вароши Свилајнац и оближњим селима Марковац

и Седларе, а у средишту криминалне мреже налазила се извесна Кадивка, надрилекарка из Свилајнца. Текст представе настао је на основу аутентичних записника са суђења, али и грађе из неколико студија из области историје, етнографије, социологије, права. Аутентичне исповести жена говоре суштински о њиховом положају у српском друштву у 19. веку, дефинисаном патријархалним неписаним законима и законима новонастале кнежевине Србије, који су неретко били чак и суровији и неправеднији од ових првих.

– Кључна ствар за мене у процесу стварања овог комада била је да задржимо искрен и честит однос: у обради материјала, у међусобној комуникацији на пробама, у сарадњи копродукената и најзад – према публици. Верујем да се због тога дешава парадокс: бавећи се заједницом у којој је породично насиље постало окидач за талас ужасних злочина

праћених суровим казнама, ми смо створиле, и на сваком новом извођењу изнова стварамо позоришну микрозаједницу која почива на поверењу и солидарности, улива мир, буди наду, изазива осмех – рекла је Анђелка Николић, ауторка текста и редитељка комада.

Критичари запажају да начин сценског извођења овог текста нарочито изоштрава његову друштвено-политичку важност, али и трагичну истинитост радње. Редитељка успева да публици увуче у представу и учини је учесником у суђењу. Она преузима улоге судија, сведока, родбине, жртава и помаже да се реконструишу одређене ситуације, чиме се руши традиционални концепт пасивне публике, скривене у безбедном мраку.

– Предвођене Анђелком, брижљиво смо градиле ауру ове представе врло се самоопитно бавећи разним њеним сегментима: фактима, језиком, изборима глумачког израза, предлагањем ставова и приступањем гледаоцима. Непредвидиви део те конструкције, онај који додаје публика, на сваком извођењу нас изнова изненађује, радује и уверава да је публика жељна оваквих поставки и спремна на њих – истакла је глумица Јасмина Димитријевић из Књажевско-српског театра. Уз њу, у представи играју Ивана Недељковић, Јелена Цвијетић, Катарина Митровић

Богатство на сцени

После 27 година рада у позоришту, први пут се у овој представи осећам као да публици причам причу. Тај осећај веродостојности и важности теме коју представљамо, како историјски, тако и у савременом друштву, даје посебну сатисфакцију. Лакоћа играња, произведена из сигурности редитељског вођства, глумачке спремности и великог ангажмана публике, јединствен је осећај који је данас право богатство доживети на сцени – рекла је о представи „Расветљавање случаја серије убиства тровањем у Ћупријском округу седамдесетих година 19. века” Јелена Цвијетић, глумица ПУЛС театра.

и Маја Јовановић Спасојевић. Учествовање у једној оваквој представи, која одступа од конвенције и реткост је на српским сценама, и за њих је посебно искуство.

Уз „Расветљавање...” које је привукло највећу пажњу публике и критике, ПУЛС је током 2023. године, пред свој 15. рођендан који ће прославити 13. фебруара, имао још неколико премијера, међу којима су се издвојиле две такође, на изванредан начин, документарне приче. Прва је „Рехници” – према тексту чувене списатељице Елфриде Јелинек, у режији Стевана Бодроче која, говорећи непосредно о страдањима пред крај Другог светског рата, а посредно о страдању невиних кроз читаву историју, добија посебну тежину у овом конкретном историјском тренутку. Друга је „Маказе Јелисавете Берман”, написана према детаљима из биографије рођаке Милоша Обреновића и прве српске костимографкиње у Књажевско-српском театру, коју је режирао Милош Јагодић. Обе представе су, између осталих, на репертоару ПУЛС театра током јануара.

– Од оснивања лазаревачког првог професионалног позоришта до данас изведене су 84 премијере и већина тих представа се игра још увек. Оне су, уз бројне копродукцијске пројекте, резултат вишедеценијског рада, упорности, храбрости, неодолајивости и огромног ентузијазма, захваљујући којима смо пре годину дана и формално постали градска установа културе. Излазак из оквира локалне самоуправе донео нам је осетно веће могућности за раст и развој, већи буџет за театар, али и значајно растеређење за буџет Градске општине Лазаревац, којој смо захвални на дугогодишњој подршци – истакла је Ивана Недељковић, директорка позоришта и открила да су добре критике, запажени фестивалски наступи и добар одзив публике ветар у леђа за будући рад. Припрема се неколико нових комада, међу којима ће бити и они који ће означити заокрет катинијерској публици. У плану је и да буде завршена започета „Мала сцена”, чиме би много добио културни миље нашег града.

А. Тошић

Бољи услови за основце

Обнова објекта
обухвата санацију
крова, израду фасаде,
замену столарије
и реконструкцију
санитарних чворова

Грађевински радови на Основној школи „Војислав Вока Савић” у Лазаревцу, који уз континуирану дигитализацију и друге видове осавремењавања наставе побољшавају услове рада ученика и запослених, у завршној су фази. Од октобра прошле године реконструкцију изводи новосадска фирма „Архином”, а инвеститор је Градска општина Лазаревац.

– Радови имају капитални значај. Школа је у овој згради од краја педесетих година прошлог века и ово је највећа инвестиција. Замене су кров, спољашња столарија, мокри чворови и фасада, која је сада термоизолирана. Све време се поштују опште и посебне мере безбедности ученика, родитеља и запослених. Није дошло ни до једног инцидента нити проблемске ситуације – казао је Ненад Живановић, директор ОШ „Војислав Вока Савић”, упућујући захвалност локалној самоуправи на ангажовању у вези са пројектом.

Поред поменутих грађевинских радова, тренутно се ради потпуно нова расвета у целој школи. Уз бригу о матичној

школи, не занемарују се ни подручна одељења.

– Наша издвојена одељења у Шопићу и Дрену су од средстава школе последњих година потпуно обновљена. Послови ће бити заокружени на пролеће када се ради фасада на школи у Дрену – додао је Живановић.

„Вока Савић” је ове године организатор Светосавске академије и Светосавског бала просветних радника. Живановић је позвао грађане да 27. јануара дођу у Центар за културу Лазаревац. Програм ће почети у 12 часова.

М. Караџић

Наставак улагања

Очекује нас реконструкција основних школа у Дудовици и Јунковцу и наставак изградње спортских терена и уређење паркинг-простора лазаревачких школа „Кнез Лазар” и „Дуле Караклајић”. У финалној фази су радови у школама „Војислав Вока Савић” и „Кнез Лазар”. Наредне недеље биће отворена балон-хала при школи у Великим Црљенима – најавио је Бојан Стевић, председник ГО Лазаревац, након састанка који је пред почетак другог полугодишта одржао с Активом директора основних и средњих школа лазаревачке општине.

Додатна пажња ће и током ове школске године бити усмерена на безбедност ђака. На састанку је било речи и о обележавању школске славе, предстојећим такмичењима и пробном завршном испиту за ученике осмог разреда.

У јединству професије и личних афинитета

Пише се или из велике среће или из огромне туге, добар писац није нити може бити млак и равнодушан

Уз љубав, смрт и време, универзална питања људског постојања која су најављена самим насловом, збирка прича др Корнелија Кваса „Жена која зауставља сатове“ испитује теме насиља, језика, књижевности, стварности, маште, пријатељства, промашених живота и судбинских грешака. Инспирисани животним и читалачким искуствима, текстови различитих приповедних гласова, честих обрта и благе фантастике премрежени су референцама. „Емил“, претпоследњи запис, укршта мотиве из целе књиге и доноси списак дела лектире као интертекстуалног оквира. Ово прозно дело пре неколико месеци објавила је „Академска књига“. У децембру је представљено у Библиотеци „Димитрије Туцовић“ у Лазаревцу.

– Већину прича написао сам у Боговађи, месту мира и велике природне лепоте, простору мог детињства у коме се осећам срећним и слободним. Пише се или из велике среће или из огромне туге, добар писац није нити може бити млак и равнодушан. Свако стварање

Други смер

Корнелије је најпре студирао медицину с мишљу да ће књижевност бити споредно занимање. Убрзо је схватио да изврсност у свакој области захтева велику посвећеност и потпуну преданост. Како је у себи одувек препознавао ту тежњу, решио је да живот посвети књижевности.

је у малом понављање вечног чина стварања. Отуда у људима и потреба за стваралаштвом, не само уметничким већ и градитељским, изумитељским, занатским, сваким другим – објашњава Квас, редовни професор Универзитета у Београду.

Критичари бележе да збирка није скуп насумично набацаних прича, већ чврсто заокружена целина чији се делови могу читати засебно, као и да је реч о мајсторском писму и убедљивом залогу за нове домете.

Јоханес, један од ликова збирке „Жена која зауставља сатове“, претходно се појавио у „Зеноновом путу“ (2022), Квасовом роману првенцу који сједињује путопис, аутобиографију, детективску причу, есеј и друге врсте. Приповедач је професор књижевности који службено путује по свету, описује градове и покушава да реконструише роман о међународној завери. Наслов

алудира на Зенонов парадокс и то да путник никада у целости не може да пређе зацртани пут, као и да суштина није у крајњем исходишту већ у самом путу. Попут збирке прича, и „Зенонов пут“ јесте дело високе ерудиције. Отворене или прикривене алузије позивају читаоца на одгонетање.

Квас је основну школу и гимназију завршио у Лазаревцу. Магистрирао је и докторирао на Филолошком факултету у Београду, где од 1999. године предаје на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности.

У раду је усмерен на откривање начела на којима почива књижевност и трагању за оним што је чини вредном и успелом.

– С временом су научна знања постала део мог бића и сасвим спонтано нашла место у мојим литерарним делима. Добар писац нужно је начитан и мора одлично владати језиком којим пише. Уз то, или пре тога, потребна је и

даровитост, без које и најбоље образовање неће донети вредна књижевна дела – осветљава Квас однос проучавања и стварања књижевности.

Српски језик и српску културу осећа као наслеђено благо које учењем увећава како би га делио са другима. Једна од улога књижевности је стварање културне историје. Мишљења је да она не мора бити чињенично истинита, али треба да је истинитија од историје на један општији начин.

– Имао сам срећу да ми се професија и лични афинитети преклапају. Уживам у читању и писању, а и посао ми је да читам и пишем. Те делатности испуњавају већи део мог времена, снажно одређујући моју личност – додаје Квас, који тренутно приповедно осмишљава нови роман.

М. Караџић

Узорни узор

Одмалена је у књижевности, било као читалац или слушаалац. Често су му читали отац Душан и учитељица Мира Оташевић, породична пријатељица. Са дечјих и омладинских романа још у основној школи прешао је на класике. Сваки час српског језика и књижевности био је мали празник. Према Вељку Радићу, Војки Петровић и Милени Бушић, гимназијским професорима, гаји дубоку захвалност. Одрастао у породици наставника где се образовању и васпитању поклањала велика пажња, Корнелије данас сматра да ништа није важније од тога да младима узорни буду узорни. Породична усмереност на књиге сеже дубље у прошлост. Штефан Квас, Корнелијев прадеда, био је писац читанки на словачком језику. Данијел Окаљи, такође прадеда, био је словачки књижевник, књижевни критичар, правник, политичар и први потпредседник Матице словачке.

Преглед лазаревачке ЛИКОВНЕ СЦЕНЕ

■ „Елвис за сва времена“, Зоран Ерић

Традиционални Децембарски ликовни салон, којим је завршена прошлгодишња излагачка сезона Модерне галерије Центра за културу, бавио се питањем позиционирања лазаревачких професионалних уметника на ликовној сцени Србије, као и промоцијом нових имена младих уметника, студената различитих уметничких академија.

На овој интерактивној изложби представљени су радови из новијег опуса 22 лазаревачка уметника: Љубице Благојевић, Милоша Богдановића, Татјане Војиновић, Алексе Давидовића, Дејане Ђурђевић, Деспота Ђурића, Зорана Ерића, Слободана Божовића, Елене Ивановић, Магдалене Павловић, Данила Мијатовића, Јелене Милићевић, Теодоре Николић, Тамаре Њуњић, Стефана Петронијевића, Владимира Петровића, Исидоре Перишић, Душана Рајшића, Иване Ранисављевић, Мила Рајшића, Исидоре Симић, Анке Стојановић и видео-рад Сање Латиновић.

Овом приликом презентовано је и решење визуелног идентитета салона, ауторке Данице Илић, графичке дизајнерке, реализовано уз подршку ученика лазаревачке Гимназије.

о. ш.

■ „Победници, сој Каинов“, Милош Богдановић

■ „Приче писане борам“, Алекса Давидовић

■ „Отпад“, Душан Рајшић

■ „Изгубљена архитектура“, Стефан Петронијевић

Кроз две хале у зимској сезони дневно прође и по 1.500 корисника, који се рекреирају и тренирају у изузетно добрим условима

Годинама, па и деценијама уназад, спортисти, спортски радници и навијачи које угости Спортско-рекреативни центар „Колубара“ имају много речи хвале о условима са којима се сусрећу у лазаревачкој спортској хали. Поред импресивних капацитета по којима је овај објекат познат, корисници говоре о одличном одржавању, хигијенским условима, али и доброј организацији и љубазности запослених.

– С поносом могу да кажем да су две велике манифестације одржане крајем прошле године – Суперкуп за одбојкашице и Свесрпски куп у рукомету – добиле озбиљне похвале у спортским круговима. Лепи коментари о изгледу и функционалности овог објекта стизали су из свих крајева наше земље – каже Владимир Драгићевић, руководилац СРЦ „Колубара“.

Драгићевић подсећа да је нова хала у употреби још од 1986. године, док стара хала „Партизан“ пружа услуге већ више од 50 година.

– Трудимо се да у условима којима располажемо изађемо у сусрет сваком захтеву, било да он долази од наших клубова

или од организационих тимова великих спортских догађаја. Наши објекти су отворени за све кориснике, термини равноправно распоређени клубовима и дајемо све од себе да нико не буде запостављен – каже Драгићевић и додаје да запослене СРЦ „Колубара“ крајем марта очекује још једна велика манифестација, плесни спектакл који ће окупити клубове из целог региона.

О организацији рада Спортско-рекреативног центра много говори податак да кроз поменуте две хале у зимском периоду дневно прође око 1.500 корисника. Већи део термина користе школе, пре свега Основна школа „Војислав Вока Савић“, као и Гимназија и Техничка школа „Колубара“, док публика на спортским окршајима тај број само повећава.

– Током зимског распуста

имамо могућност да школске термине расподелимо клубовима, којих, на срећу, има заиста много. Са пливачким клубовима „Колубара“ и „ЛА Колубара“ имамо договор да сваког месеца по 20 малишана непливача добије бесплатну обуку.

Рекреација радника „Колубаре“ функционише по устаљеном распореду, а од ове сезоне наши рекреатори држе и аквабик за жене запослене у „Колубари“, док посебне термине имају мушкарци – објашњава наш саговорник.

У плану је да запослени Службе одржавања ове године, уз уобичајене послове који пред сваку сезону подразумевају освежавања простора око отвореног базена и језера Очага, реконструишу и мокре чворове на језеру, као и у новој хали.

– Хала „Партизан“ је реновирана у целости, урађено

је све од ЛЕД расвете, крова, паркета до нових свлационица. Како је систем у куглани застарео потпуно, планирано је да се од простора у коме се налази куглана направи простор за борилачке спортове, што би умногоме растеретило термине у великој хали – најављује Драгићевић и додаје да похвале за одржавање хигијене и зелених површина припадају радницима „Колубара Услуга“, а да коментари о љубазности припадају и запосленима у „Угоститељству“.

За добро функционисање даљинског грејања у објектима центра заслужна је екипа из „Метала“, док базенске инсталације, браварске радове и електроинсталације одржава мала екипа из редова запослених у Спортском центру.

Т. Крупниковић

Никола Лазаревић први до Часног крста

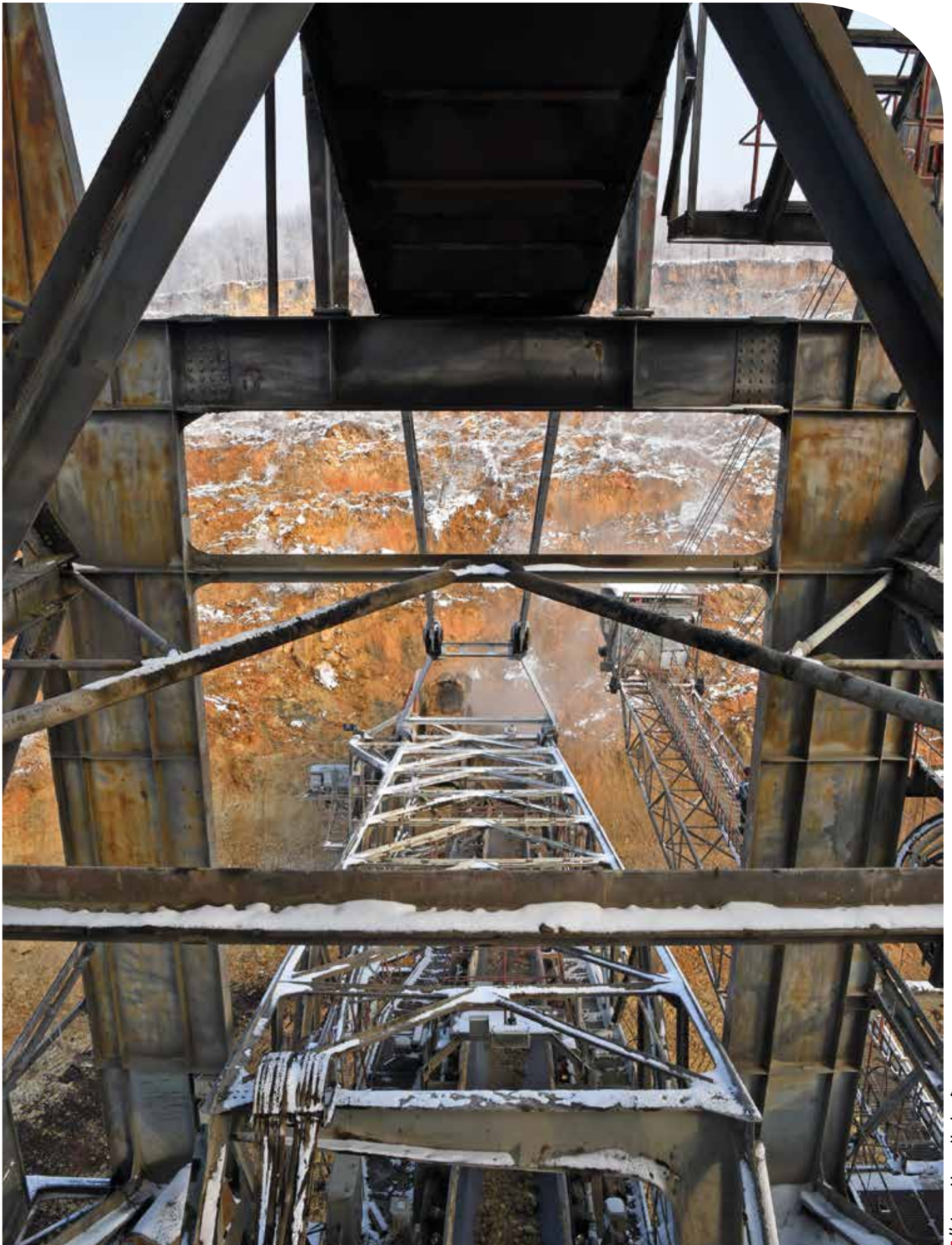
На традиционалном Богојављенском пливању, 19. јануара, на језеру Очага први је до Часног крста допливао Никола Лазаревић, европски првак у пливању, који је и раније учествовао у овој манифестацији. Ове године је у надметању учествовало 30 пливача, међу којима и једна дама, уз подршку неколико стотина посетилаца.

Победник у овогодишњем надметању се захвалио публици на подршци и нагласио да није само он витез часног крста, већ сви који су пливали, а поготово једина дама међу пливачима.

Пливало се као и увек 33 метра, што симболизује број година Исуса Христа. Манифестација Богојављенског пливања на језеру Очага у Лазаревцу одржава се од

2006. године у организацији Црквене лазаревачке општине, а њену организацију ове године помогли су и Градска општина Лазаревац, Центар за културу Лазаревац, Спортско-рекреативни центар „Колубара“, Дом здравља „Др Ђорђе Ковачевић“, Пулс театар и Полицијска станица Лазаревац.

М. Пауновић

/// Фото: Милан Цвијетић

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд 658(497.11)(085.3)
ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА Србије Енергија Колубара ЕПС ЕПС Енергија Колубара / главни и одговорни уредник Ана Павловић. -
2017. бр. 1 (нов.) - . - Београд : Електропривреда Србије, 2017. (Аранђеловац : Три О). - 30 стр
Месечно. - Је наставак: Колубара (Пазаревац) = ISSN 1451-2890
ISSN 2560-5143 = ЕПС Енергија Колубара
COBISS.SR-ID 250299404

